

PRESSEMEDDELELSE NR. 62/25

Luxembourg den 3. juni 2025

Domstolens dom i sag C-460/23 | [Kinsa] ¹

En tredjelandstatsborger, der indrejser ulovligt i Den Europæiske Union, kan ikke straffes for hjælp til ulovlig indrejse alene af den grund, at vedkommende er ledsaget af sit mindreårige barn

En sådan forælder varetager nemlig blot det ansvar, der påhviler vedkommende i forhold til barnet

En italiensk retsinstans har forelagt Domstolen et spørgsmål om rækkevidden af den i EU-retten fastsatte generelle lovovertrædelse i form af hjælp til ulovlig indrejse. Domstolen svarer, at denne overtrædelse ikke omfatter adfærd udvist af en person, som i strid med ordningen for grænsepassage fører mindreårige tredjelandstatsborgere, der ledsager den pågældende, og for hvilke vedkommende er den primære omsorgsperson, ind i en medlemsstats område. En sådan adfærd udgør nemlig ikke sådan hjælp til ulovlig indvandring, som EU-retten har til formål at bekæmpe, men varetagelsen af det ansvar, som denne person har over for disse mindreårige, og som følger af deres familiemæssige relation. EU-retten er derfor til hinder for en national lovgivning, der kriminaliserer denne adfærd.

I august 2019 mødte en tredjelandstatsborger op ved lufthavnsgrænsen i Bologna (Italien) efter at være ankommet med fly fra et tredjeland ledsaget af sin datter og sin niece, der begge var mindreårige, og som begge havde samme statsborgerskab som hende, idet de anvendte falske pas. Hun blev anholdt og retsforfulgt for hjælp til ulovlig indrejse. Hun erklærede, at hun var flygtet fra sit hjemland, fordi hun og hendes familie havde modtaget dødstrusler fra hendes tidligere partner. Idet hun frygtede for den fysiske integritet hos sin datter og hos sin niece, for hvem hun var den primære omsorgsperson efter barnets mors død, tog hun dem med sig. Kort tid efter indgav hun en ansøgning om international beskyttelse.

Inden for rammerne af straffesagen har retten i Bologna henvendt sig til Domstolen. Sidstnævnte har herefter taget stilling til spørgsmålene om, hvorvidt en sådan adfærd er omfattet af den generelle lovovertrædelse i form af hjælp til ulovlig indrejse som omhandlet i EU-retten ², og om, hvorvidt adfærden kan straffes med strafferetlige sanktioner.

Domstolen svarer for det første, at **den generelle lovovertrædelse i form af hjælp til ulovlig indrejse i EU-rettens forstand ikke omfatter adfærd udvist af en person, som i strid med ordningen for grænsepassage fører mindreårige tredjelandstatsborgere, der ledsager den pågældende, og for hvilke vedkommende er den primære omsorgsperson, ind i en medlemsstats område.**

En sådan adfærd udgør nemlig denne persons varetagelse af det ansvar, som den pågældende har, og som følger af den familiemæssige forbindelse og den primære omsorg over for disse mindreårige. En modsat fortolkning ville medføre et særligt alvorligt indgreb i den grundlæggende ret til respekt for familieliv og i børns grundlæggende rettigheder, der er fastsat i artikel 7 og 24 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, i en sådan grad, at den ville udgøre et indgreb i disse grundlæggende rettigheders væsentligste indhold.

Denne fortolkning gælder i den foreliggende sag også i lyset af den grundlæggende ret til asyl. Idet den pågældende person har indgivet en ansøgning om international beskyttelse, kan hun nemlig principielt ikke anses for at have

ulovligt ophold, så længe der ikke er blevet truffet afgørelse om hendes ansøgning i første instans, eller pålægges strafferetlige sanktioner på grund af sin egen ulovlige indrejse eller på grund af den omstændighed, at hun i forbindelse med indrejsen var ledsaget af sin datter og sin niece, for hvilke hun er den primære omsorgsperson.

Domstolen svarer for det andet, at EU-retten er til hinder for en national lovgivning, der kriminaliserer en sådan adfærd.

Medlemsstaterne kan nemlig ikke indføre regler, der går videre end rækkevidden af den generelle lovovertrædelse i form af hjælp til ulovlig indrejse, som defineret i EU-retten, ved i strid med chartret i denne lovovertrædelse at inkludere adfærd, der ikke er omfattet af EU-retten.

BEMÆRKNING: Gennem en præjudiciel forelæggelse kan retterne i medlemsstaterne i forbindelse med retssager, der verserer for dem, forelægge Domstolen spørgsmål vedrørende fortolkningen af EU-retten eller gyldigheden af en EU-retsakt. Domstolen træffer ikke afgørelse i den nationale retsvist. Det tilkommer den nationale ret at afgøre sagen i overensstemmelse med Domstolens afgørelse. Denne afgørelse er på tilsvarende måde bindende for andre nationale retter i sager vedrørende en tilsvarende problemstilling.

Dette er et ikke-officielt dokument til mediernes brug og forpligter ikke Domstolen.

[Dommen og eventuelt et resumé](#) af dommen offentliggøres på webstedet CURIA på afsigelsesdagen.

Kontakt i Kontoret for Presse og Information: Gitte Stadler ☎(+352) 4303 3127.

Billeder fra domsafsigelsen er tilgængelige via »[Europe by Satellite](#)« ☎(+32) 2 2964106.

En video, hvor præsidenten for Den Europæiske Unions Domstol forklarer dommen, er tilgængelig [her](#).

Følg Domstolen online!

¹ Den foreliggende sags navn er et vedtaget navn. Det svarer ikke til et navn på en part i sagen.

² Rådets [direktiv 2002/90/EF](#) af 28.11.2002 om definition af hjælp til ulovlig indrejse og transit samt ulovligt ophold.